

Resultatet af disse Overvejelser er blevet, at man — som allerede nævnt — foreslaar, at Mæglingmændene normalt først skal kunne træde i Funktion, naar det har vist sig, at de sædvanlige Forhandlinger mellem Organisationerne ikke har ført til noget Resultat.

For større faglige Omraader af vidererækkende Betydning, hvorved man har tænkt paa f. Eks. Entreprenørfaget, Jern- og Metalindustrien samt Havneoverenskomsterne, har man dog anset det for hensigtsmæssigt, at Mæglingmændene kan tiltræde allerede under Forhandlingerne i Underorganisationerne.

Mæglingmandens Opgave er at føre Forsædet under de paagældende Forhandlinger, saaledes at han virker som Forhandlingsleder og derunder drager Omsorg for, at de af Parterne rejste Krav om Ændringer i Overenskomsterne underkastes en virkelig Realitetsbehandling, saaledes at Organisationsforhandlingerne ikke — som det desværre for hyppigt har været Tilfældet — bliver rene Skinforhandlinger. Mæglingmanden skal herunder søge at nærme Parternes Standpunkter til hinanden.

For saa vidt der viser sig Mulighed herfor, skal Mæglingmanden formaa Parterne til at blive enige om de foreliggende Spørgsmaal. Denne Enighed kan finde Udtryk i, at Parterne opretter og underskriver det fornødne Dokument, hvorved de paagældende Spørgsmaal helt udgaar af Forhandlingsstoffet. Det er en Selvfølge, at Hovedorganisationernes Rettigheder med Hensyn til Godkendelse af en paa denne Maade oprettet Aftale bevares i sædvanligt Omfang. For saa vidt Parterne — eller en af dem — af den ene eller anden Grund ikke anser det for opportunt, at den mellem dem tilvebragte Enighed om vedkommende Spørgsmaal allerede paa det paagældende Tidspunkt faar sit Udtryk i et mellem dem oprettet Dokument, maa Mæglingmanden indskrænke sig til at give Forligsinstitutionen Rapport herom, saaledes at Forligsinstitutionen kan tage det i Betragtning under sit Arbejde i Overenskomstsituationen.

Viser det sig ikke muligt ved de under Mæglingmandens Ledelse førte Forhandlinger at opnaa Enighed mellem Parterne, maa Mæglingmanden indskrænke sig til at afgive Rapport til Forligsinstitutionen med det i § 8, Stk. 5, nærmere angivne Indhold. Udvalget har herunder drøftet, hvorvidt Mæglingmanden skulde indskrænke sig til at afgive en strengt objektiv Rapport om det under Forhandlingerne passerede, eller om han tillige skulde være berettiget til over for Forligsinstitutionen at give Udtryk for sin subjektive Opfattelse af Muligheden for gennem et Mæglingforslag at formidle Uoverensstemmelsen mellem Parterne. Man har ved Bestemmelsen i § 8, Stk. 5, indskrænket sig til at paalægge Mæglingmanden en Forpligtelse til at afgive en objektiv Rapport over det passerede, men Hovedorganisationernes Repræsentanter er enige om, at Forligsinstitutionen ikke herved skal være afskaaret fra at afæske Mæglingmanden en Udtalelse om hans Opfattelse af Muligheden for at bilægge Uoverensstemmelserne mellem Parterne. Af fornævnte Rapporter, som Mæglingmanden maatte afgive til Forligsinstitutionen, vil der være at tilstille Parterne Genpart.

Udvalget har fundet det hensigtsmæssigt at give Forligsmændene Mulighed for at virke som Mæglingmænd, idet Organisationsforhandlingerne kan være saa vigtige, at Forligsmændene mener selv at burde deltage deri. En hertil sigtende Bestemmelse er derfor optaget i Forslaget som § 7, Stk. 4.

Udvalget har dernæst drøftet, hvilket Antal Mæglingmænd det maa anses for nødvendigt at have til Raadighed. Man er herved enige om, at det er forbundet med visse Vanskeligheder allerede paa nuværende Tidspunkt med Sikkerhed at angive dette. Man maa i denne Henseende til en vis Grad prøve sig frem, og man har derfor indskrænket sig til at foreslaa, at der kan udnævnes *indtil* 12 Mæglingmænd. Man har vurderet, at der kan blive Brug for en Mæglingmand f. Eks. inden for hver af følgende Brancher: Entreprenøromraadet, Havneomraadet, Jernindustrien, Landbrugsomraadet, Bygningsindustriens forskellige Kategorier, Træindustrien, Læderindustrien, Olie-, Cement-, Sæbe-, Margarine-, Lak- og Farveindustrien, Blandede Omraader, Søfarten o. l., idet der naturligvis maa være Mulighed for Omplaceringer, alt eftersom de praktiske Forhold maatte betinge det.

Forligsinstitutionen træffer Afgørelse af, hvilken af Mæglingmændene der skal fungere i det enkelte Tilfælde, og skal samtidig ud fra sit Kendskab til den samlede Overenskomstsituation bestemme, hvorvidt nogle af de rejste Krav under Hensyn til deres generelle Karakter eller deres Forbindelse med Krav rejst inden for andre Overenskomstomraader skal udgaa af Forhandlingerne mellem Parterne til senere Behandling. Forligsinstitutionen skal af Hensyn til Gennemførelsen af det samlede Mæglingsarbejde kunne